

XXXI Premi de Novel·la Ciutat d'Alzira

Obra guanyadora

NO SABRÀS EL TEU NOM

Vicent Usó

L'autor

Vicent Usó (Vila-real, 1963) és un escriptor molt reconegut, l'obra del qual ha rebut elogis per part de crítica i públic i ha obtingut premis com el Fiter i Rossell al Principat d'Andorra, el Premi Enric Valor de Novel·la o l'Andròmina de Narrativa. També ha sigut dues vegades finalista del Premi Sant Jordi de Novel·la. Per *Les veus i la boira*, va rebre el Premi Alfons el Magnànim València de Narrativa. Entre les novel·les que ha publicat destaquen *La mirada de Nicodemus*, *La taverna del Cau de la Lluna*, *Les ales enceses*, *El músic del bulevard Rossini*, *El paradís a les fosques* o *La mà de ningú*. També va participar en l'obra *Subsòl*, publicada en «L'Eclèctica» pel col·lectiu Unai Siset. A més, a Bromera ha publicat *L'arquitectura de la ficció*, una obra pensada per a tots aquells que es volen iniciar en l'escriptura, amb recursos, tècniques i consells per a les escriptores i els escriptors novells. A més de novel·la, ha escrit articles d'opinió, periodisme cultural i guions per a teatre i televisió. A hores d'ara, és col·laborador del programa de ràdio d'À Punt *Gravetat zero*.

L'obra

La novel·la és una indagació sobre la identitat a partir d'uns fets reals que succeïren a l'estat, i en particular a València: els robatoris de nens, posteriorment donats en adopció, per part de sectors de l'Església catòlica en connivència amb les autoritats. L'acció, però, no se centra en els fets en si, que són només un teló de fons, sinó en tres personatges: el primer és Carmeta, una dona valenta que s'ha d'enfrontar en solitud als dubtes sobre un part envoltat de misteri, la pèrdua del fill i la recança de no trobar els mitjans necessaris per defensar una versió dels fets que li nega tothom.

Anys després, quan la premsa descobreix l'entramat, Carmeta podrà trencar el silenci i covarà l'esperança de trobar el fill perdut a través de la filla, Balma, el segon pol del relat. A ella, la revelació d'un secret que capgira completament la visió del passat que havia assumit durant anys li generarà sentiments contradictoris que haurà de superar. Finalment, el tercer pol és Miquel, qui també descobrirà, ja major, que la història de la seua vida no era tal com li l'havien explicada.

A través de veus diverses i de recursos narratius molt potents i variats, *No*

sabràs el teu nom indaga sobre el sentit últim de la identitat i les possibilitats de refer-la quan ha estat vulnerada. Igualment, és una denúncia de les fosques complicitats del poder i del dolor que poden causar aquells que creuen que, en nom d'unes presumptes veritats absolutes, poden jugar amb la vida dels altres.

Declaracions de l'autor

«*No sabràs el teu nom* és un projecte que tenia al cap durant molt de temps i que va tardar molt a prendre forma perquè es basava en uns fets tan terribles que em resultava molt difícil traslladar-los a la ficció. La meua pretensió no era recrear uns successos que, en el fons, tothom pot conèixer per la premsa, sinó anar més enllà i explorar l'interior dels personatges i indagar en les preguntes i els dubtes que aquella experiència els havia generat, en les ferides que els va provocar i en com van viure una vida que, per culpa de tercers, no va transcórrer pels camins per on hauria d'haver circulat. Aquesta pretensió ha suposat un esforç considerable d'immersió en el caràcter dels personatges fins trobar-ne l'essència i ser capaç de reproduir-ne les veus. Un esforç que no s'ha limitat a dibuixar-ne la personalitat sinó, i sobretot, a trobar la forma més adient per expressar-la. I que, finalment, ha derivat en una novel·la polifònica on hi ha monòlegs interiors, narracions en segona persona, reportatges periodístics, i un ample ventall de recursos estilístics.»

«El Premi de Novel·la Ciutat d'Alzira és molt especial per la dimensió que ha assolit, amb un seguit de jornades culturals que fan que vaja més enllà de la pura competició literària, que supose duríssima, i amb un palmarès ple de grans noms i d'obres d'enorme qualitat. A més, em fa un goig especial que una novel·la que centra el protagonisme d'una manera tan radical en les dones i que en denuncia algunes de les vulnerabilitats que han patit al llarg de la història haja estat escollida, precisament, per un jurat que no sols estava format íntegrament per dones sinó que, entre elles, hi haguera escriptores l'obra de les quals m'apassiona.»